

Prædiken til palmesøndag

Fader, tilgiv dem, for de ved ikke,
hvad de gør

Af abbed Michel Jorrot OSB ¹

Kære brødre og søstre.

"Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør." Lad os efter at have lyttet til beretningen om Jesu lidelser et øjeblik standse op ved disse vidunderlige ord af Jesus. Vi lægger med det samme mærke til, at han her henvender sig til sin Far, og at han beder om hans tilgivelse. Dernæst siger han, at de mennesker, som stod bag den ondskab, som mordet på ham er, er uskyldige.

Mens hans smertefulde lidelse er på sit højeste, har Jesus som altid sit hjerte vendt mod Faderen. Som offer for den størst tænkelige uretfærdighed taler Kristus til sin Far, alt imens han underkaster sig de grusomste pinsler. I endnu højere grad end ellers er hans indre holdning urokkelig. Han ved, at han fuldfører Faderens vilje, og han ved, at når Faderen ikke har villet skåne ham for denne grusomme, pinefulde død, er det, fordi det vil være til det bedste også for dem, som påtvinger ham den.

Endelig er der bønnen om tilgivelse. Det forekommer her som om selve begrebet "far" kun vil kunne få sin fulde betydning, hvis det også indbefatter evnen til at tilgive. Jesus ved, hvem han taler til. Han ved, at Faderen har sendt ham for at frelse verden. Frelsen, forløsningen, kan kun bestå i en altomfattende tilgivelse. Og eftersom Jesus selv var i stand til at tilgive, måtte så ikke Faderen bønne om den indtrængende bøn fra sin søn, som er prisgivet den værste og mest uretfærdige voldshandling?

Endelig er der uvidenheden om den begåede ondskab, mordet, som lægger op til ønsket om tilgivelse, og som lægges til grund for den tilgivelse, man får. "*De ved ikke, hvad de gør*". Hvad drejer det sig om? Er det soldaterne, det drejer sig om? Men de gjorde jo kun deres arbejde med denne mand, som sammen med de to andre forbrydere havde fået sin dom. Man må tilbage til tidens religiøse overhoveder og til den manipulerede menneskemængde. Når de i deres fanatiske blindhed forsøger at tilpasse loven, gør de sig så ikke til fjender af Gud? I Evangeliet er der talrige beviser på, at uvidenheden kan have sin rod i en bestemt indstilling til tingene eller kan skyldes had. "*De ved ikke,*

¹ Michel Jorrot er abbed i abbediet Saint-Maurice i Clervaux. Artiklen er oversat af Hans Thulstrup. Red.

hvad de gør", siger Jesus, uden at han nærmere præciserer, hvad det drejer sig om. Denne uvidenhed, som fremkalder tilgivelse, gælder på barmhjertigste vis alle mennesker.

Jesus, som var af guddoms natur, gjorde sig i den grad til én af os, at hans ydmyghed lader den frivillige modtagelse hos dem, iblandt hvem han levede, være afgørende. Han har således tilbudt sit frelsesbudskab uden at hævde sig ved at bruge tvang. Kærligheden vækker kærligheden. Er det ikke det, vi igen må prøve at forstå?

Apostlen Peter siger efter pinse: *"Vel ved jeg, brødre, at I har handlet i uvidenhed ligesom jeres ledere"* (ApG 3,17). Og Paulus erklærer: *"For Jerusalems indbyggere og deres ledere kendte ham ikke, de dømte ham og opfyldte derved profeternes ord"* (ApG 13,27). Og han skriver til korinterne: *"Den visdom har ingen af denne verdens herskere kendt, for havde de kendt den, ville de ikke have korsfæstet herlighedens Herre"* (1 Kor 2,8). Paulus genkender sin egen situation: *"Men jeg fandt barmhjertighed, for i min vantro vidste jeg ikke, hvad jeg gjorde"* (1 Tim 1,13).

Heller ikke vi er klar over, hvad vi gør, når vi synder. Men i stedet for at undskylde os med denne uvidenhed, bør vi nu forsøge bedre at sætte os ind i, hvor meget Kristus har elsket os, og hvilke lidelser vor himmelske Fars tilgivelse har kostet. Som Kristus vender vi os tillidsfulde til Faderen for at bede ham om tilgivelse for alle verdens synder, idet vi er os bevidste, at vi i sandhed aldrig vil kunne forstå dybden af den korsfæstedes kærlighed.

Amen.

Klik her for at udskrive artiklen (printerens skal være tændt)

Klik her for at sende artiklen til en ven eller bekendt (Outlook skal være startet)

Klik her for at komme til forsiden af catholica.dk